

POSUDEK MAGISTERSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jana Tauchmanová

Model úsilí Daniela Gila v simultánním tlumočení

Jedná se o teoreticko-empirickou práci, která se v teoretické části zabývá modelem úsilí francouzského teoretika Daniela Gila a aspekty procesu simultánního tlumočení, které s tímto modelem souvisejí (např. otázka procesní kapacity a faktory vedoucí k jejímu zahlcení, paměť, tlumočnické strategie a taktiky); v části experimentální pak ověřuje na experimentu provedeném na skupině 20 studentů hypotézu, podle které v procesu simultánního tlumočení může dojít k zahlcení procesní kapacity vlivem číselných údajů jako zátěžového faktoru.

V teoretické části diplomantka prokázala, že se dobře orientuje ve zkoumané oblasti i odborné literatuře, na jejímž základě definuje výchozí hypotézu (2.11).

Těžiště této diplomové práce spočívá ve třetí kapitole, ve které diplomantka popisuje návrh experimentu (3.1), zpracování získaných dat (3.2) a jejich analýzu (3.3). Podkapitola 3.4 je věnována diskuzi. Experiment považuji za vhodně navržený i provedený. Významné v této souvislosti je i to, že se podařilo pro experiment získat 21 studentů a studentek, přičemž jeden výstup nebylo možné z technických důvodů do analýzy zahrnout. I tak se jedná o mimořádně vysoký počet zkoumaných subjektů. Způsob vyhodnocení získaných výstupů, tj. objektivní a kvantitativní hodnocení, považuji za správný. Nezhledňuje kvalitu ani případné použité strategie, což může být považováno za nedostatek této práce. Domnívám se však, že tento přístup naopak umožňuje skutečně objektivní zpracování získaných dat. Kromě toho experiment ukázal, že rozdíly ve výkonu jednotlivých subjektů mohou být významným způsobem ovlivněny subjektivními faktory, protože objektivní faktory byly v experimentu kontrolovány a pro všechny stejné. Zajímavé jsou také rozdíly mezi studenty a studentkami čtvrtého a pátého ročníku., zejména pak rozdíly mezi úsekem bez číselných údajů (kontrolním) a úseky s vyšší koncentrací číselných údajů. Zatížení procesní kapacity právě v důsledku výskytu číselných údajů je u pátého ročníku patrnější.

Stanovenou hypotézu se podařilo potvrdit pouze částečně. Nicméně závěry není možné zobecnit a to hlavně proto, že se jedná o vzorek studentů, z nichž někteří se možná nikdy profesionálními tlumočníky nestanou. Dalším důvodem je i skutečnost, na kterou upozorňuje řada teoretiků a sice, že experimenty probíhají v laboratorních podmínkách, které neodpovídají autentické tlumočnické zkušenosti. Pro experiment byl zvolen autentický (neupravovaný) výchozí text, ve kterém číselné údaje jsou poměrně jednoduché a zátěžovým faktorem je jejich poměrně vysoká koncentrace. Tím se experiment liší např. od podobné práce Mazzaové, která pracovala s uměle vytvořeným textem, který obsahoval aritmeticky složité číselky.

Kapitola 4 – Závěr (str.91) je shrnutím získaných poznatků a předpokládám, že se stane východiskem ústní obhajoby.

Po formální stránce má předkládaná práce všechny požadované náležitosti a je zpracovaná velmi pečlivě. Je jen škoda, že v mém výtisku jsou špatně svázané str. 11 a 12.

Celkově považuji tuto magisterskou diplomovou práci za zdařilou a některé její závěry za zajímavý příspěvek k diskusi o didaktických aspektech přípravy budoucích tlumočnicků.

Magisterskou diplomovou práci **Jany Tauchmanové** doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm *v ý b o r n ě*.

V Praze dne 8. 9. 2011

PhDr. Jana Rejšková
vedoucí práce